

UDENRIGSMINISTERIET

**EUROPAUDVALGET
(2. samling)**

Alm. del - bilag 745 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

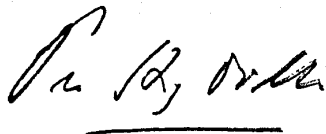
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

27. maj 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2002 –
dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 4 juni 2002 –
vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på
dagsordenen.

P. H. Orskov

MODTAGET I UDENRIGSMINISTERIET/EU-SEKRETARIATET

DEN 27. maj 2002

23. maj 2002
12 NHB

Samlet aktuelt notat til Folketingets Europaudvalg vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 4. juni 2002

Dagsorden:

1. Forberedelse af DER Sevilla

- De overordnede økonomisk-politiske retningslinier side 3
- (Evt.) Rådets rapport om administrativt samarbejde på skatteområdet side 6
- Formandskabsrapport om skattepakken side 12

2. (Evt.) Finansforordningen side 13

3. (UDG.) Makrofinansiel assistance
Orienterende debat

4. Prospekt direktivet side 15

5. (Evt.) Direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser side 18

6. Sjette fremskridtsrapport om handlingsplanen for de finansielle markeder side 22

7. Skattespørgsmål

- Skattepakken side 24
 - rådskonklusioner side 24
 - rentebeskatning side 25
 - adfærdskodeks for erhvervsbeskatning side 26
- (Evt.) Beskatning af biobrændsel side 28
- Energibeskatning side 34
- (Evt.) Administrativt samarbejde på skatteområdet side 40

- Moms på grænseoverskridende biludlejning side 42
- 8. (UDG.) Output gaps
- 9. (Evt.) Relative fordele og ulemper ved pensionssystemer side 44
- 10. Foreløbig rapport om sager vedrørende
'corporate governance' side 48

Dagsordenspunkt 1: Forberedelse af DER Sevilla

De overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Nyt notat

Baggrund

Hvert år udarbejder ECOFIN de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Retningslinjerne er det centrale element i samordningen af den økonomiske politik i EU.

Det Europæiske Råd drøftede på sit forårsmøde i Barcelona hovedlinjerne for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002, på baggrund af et oplæg fra ECOFIN med hovedemner for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 (det såkaldte "key issues paper").

I lyset af drøftelsen på Det Europæiske Råd i Barcelona, samt bidrag fra andre rådssammensætninger, har Kommissionen udarbejdet et forslag til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002, og ECOFIN havde den 7. maj 2002 en første - generel - drøftelse af Kommissionens forslag.

På baggrund af denne drøftelse og Kommissionens forslag, udarbejder EU's Økonomiske og Finansielle Komite (EFC), med bidrag fra Komiteen for Økonomisk Politik (EPC), et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 som forelægges ECOFIN den 4. juni 2002. Efter drøftelsen på ECOFIN den 4. juni forelægges udkastet til retningslinjer for Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002. ECOFIN vedtager endeligt retningslinjerne efter drøftelsen i Det Europæiske Råd.

Indhold

Kommissionens udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer indeholder generelle retningslinjer samt landespecifikke retningslinjer. De generelle retningslinjer henvender sig til alle medlemslandene. Inden for denne generelle ramme retter de landespecifikke retningslinjer anbefalinger til de enkelte medlemslandes offentlige finanser, arbejdsmarked samt produktmarkeder og overgangen til videnbaseret økonomi.

Generelle anbefalinger

For så vidt angår den økonomiske udvikling forudser Kommissionen et økonomisk opsving, og at væksten i sidste halvdel af 2002 og første halvår 2003 (dvs. den periode retningslinjerne dækker) vil være tæt på den potentielle vækstrate. På baggrund af den økonomiske udvikling skitserer Kommissionen kort hovedudfordringerne for EU, som er at:

- sikre og styrke det makroøkonomiske rammer
- sikre flere og bedre jobs, øge arbejdsstyrken og tackle langsigtede ledighed
- styrke betingelser for høj produktivitetsvækst
- fremme en miljømæssig bæredygtig udvikling

Med henblik herpå opstiller Kommissionen generelle anbefalinger til medlemsstaterne om, at

- sikre en vækst- og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik,
- fremme kvaliteten og holdbarheden af de offentlige finanser,
- sikre mere dynamiske arbejdsmarkeder,
- skabe nyt liv i strukturreformerne på produktmarkederne
- fremme effektiviteten og integrationen af de finansielle markeder i EU
- tilskynde iværksættere,
- fremme overgangen til en videnbaseret økonomi
- fremme en miljømæssigt bæredygtig udvikling

Landespecifikke anbefalinger til Danmark

Kommissionen anbefaler, at Danmark vedrørende de *offentlige finanser* overholder målsætningen om en gennemsnitlig årlig realvækst i de offentlige udgifter på 1 pct., og derved imødegår den forventede stigning i 2002 på 1,3 pct. med en tilsvarende lavere vækst i de offentlige udgifter i 2003 på 0,7 pct., samt sikre at skattestoppet gennemføres på alle niveauer, muligvis gennem bindende tilsagn fra kommuner og amter i forbindelse med aftaler vedr. budgettet for 2003.

For så vidt angår *arbejdsmarkedet* anbefaler Kommissionen, at Danmark sikrer at arbejde kan betale sig, ved at fortsætte ændringerne af overførselsindkomssystemerne, samt yderligere at mindske skatten på arbejde, især for lav- og mellemindkomster.

Kommissionen anbefaler vedrørende *produktmarkederne*, at Danmark især styrker indsatsen med henblik på at gennemføre konkurrence i sektorer hvor konkurrencen er manglende, at øge konkurrenceelementet i udbuddet af offentlige tjenesteydelser ved styrket inddragelse af den private sektor samt øget konkurrence mellem offentlige udbydere. Endvidere anbefaler Kommissionen, at Danmark fuldender den fri adgang til gas- og elektricitetsmarkeder, og sikrer fair adgang til disse netværk.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 har ikke i sig selv statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer fastlægges i overensstemmelse med artikel 99, stk. 2 i traktaten. Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der derfor må gennemføres på fællesskabsplan.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget information om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 i forbindelse ECOFIN den 7. maj.

Folketingets Europaudvalg har endvidere tidligere modtaget information vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 i forbindelse med orienteringen vedr. "key issues paper" forud for ECOFIN den 5. marts 2002, og om den orienterende debat vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 forud for ECOFIN den 12. februar 2002.

Rådets rapport om administrativt samarbejde på skatteområdet

1. Baggrund og indhold

I programmet for det spanske EU-formandskab nævnes som en prioritet, at forbedre den nuværende ordning for gensidig bistand og administrativt samarbejde mellem EU-landene i skatte- og afgiftssager.

ECOFIN-Rådet opfordres nu til at godkende en af formandskabet udarbejdet rapport om arbejdet med administrativt samarbejde indenfor skatte- og afgiftsområdet.

Rapporten har til formål, at orientere det europæiske råd i Sevilla i juni 2002 om de fremskridt der er opnået indenfor administrativt samarbejde. Der har i de senere år, med bl.a. udgangspunkt i henstillinger fra Ad-hoc gruppen vedr. skattesvig der blev nedsat af Coreper i 1999, været iværksat forskellige initiativer til at forbedre det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. På nuværende tidspunkt det sig primært om følgende punkter:

1. Forslag til forordning om administrativt moms-samarbejde

Der findes i dag to forskellige retsgrundlag, som giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemslandene på momsområdet. Direktiv 77/799/EØF, om gensidig bistand mellem medlemslandenes myndigheder, blev oprindeligt udtænkt med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med direkte skatter. Direktivet blev i 1979 udvidet til at omfatte moms, men der blev i den forbindelse ikke fastsat specifikke bestemmelser til hvordan samarbejdet skal udmøntes.

Forordning 218/92 om administrativt samarbejde inden for indirekte skatter blev vedtaget for at supplere direktivet, idet overgangen til det indre marked i 1993 nødvendiggjorde et intensiveret system for udveksling af oplysninger om levering og erhvervelse af varer inden for Fællesskabet. Den vigtigste del af forordningen er den etablerede elektroniske database (VIES-systemet) og automatisk meddelelse til alle de andre medlemslande om den samlede mængde leveringer inden for EU til afgiftspligtige, samt de tilsvarende momsregistreringsnumre. Herudover indeholder forordningen bestemmelser om anmodning om mere specifikke oplysninger. En rapport fra Kommissionen af 28. januar 2000 i henhold til artikel 14 i forordning 218/92 og artikel 12 i forordning 1553/89 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, samt arbejdet i Rådets Ad-hoc gruppe for skattesvig har imidlertid vist, at der er behov for at styrke det administrative samarbejde indenfor momsområdet.

Kommissionen foreslår derfor, at der skabes én retlig ramme for det gensidige samarbejde mellem medlemslande på momsområdet, og at den ny forordning, erstatter, styrker og moderniserer bestemmelserne i den gældende forordning samt omfatter bestem-

melserne fra direktivet. Henstillingerne fra den ovennævnte Ad-hoc gruppe er blevet indarbejdet i Kommissionens forslag til forordning vedr. administrativt samarbejde.

2. Administrativt samarbejde vedr. merværdiafgift for visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej.

Den 7. maj 2002 vedtog ECOFIN-rådet en ny momsbehandling af elektroniske tjenesteydelser, der indebærer, at virksomheder som ikke er etableret i fællesskabet, får mulighed for at opfylde alle formelle forpligtigelser elektronisk ved at identificere og rapportere til skatteadministrationer i en enkelt medlemsstat. Indførelsen af et sådant system, har gjort det nødvendigt at ændre forordning 218/92 om administrativt samarbejde indenfor området indirekte skatter (moms). Ændringen indebærer, at identifikationsmedlemsstaten skal indsende de relevante informationer til forbrugsmedlemslandet og overføre de tilsvarende moms indtægter til denne medlemsstat. Endvidere skal identifikationsmedlemsstaten underrette de øvrige medlemsstater om registrering af ikke-etablerede virksomheder og hvert kvartal sende de enkelte forbrugsmedlemsstater oplysninger om de transaktioner, som virksomhederne har angivet. Ordningen træder i kraft 1. juli 2003 for en treårig periode.

3. Forslag til beslutning om edb-registrering af punktafgiftspligtiges varers bevægelser og kontrollen hermed.

Forslaget blev fremsat den 20. november 2001. Formålet er, at indføre et edb-system til kontrol af punktafgiftspligtiges varers bevægelser, der skal muliggøre elektronisk fremsendelse af oplysninger om disse varer. Det vil forenkle kontrollen og den administrative forvaltning og derved bidrage til bekæmpelse af svig.

4. Forslag til beslutning om fællesskabshandlingsprogram til styrkelse af afgifts- og skattesystemerne i det indre marked (Fiscalis-2007 programmet).

Fiscalis 2007-programmet er et femårigt fællesskabshandlingsprogram. Programmet har til formål, at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked ved at forstærke samarbejdet mellem medlemslandenes skatteadministrationer samt at identificere og afhjælpe problemer som gør samarbejdet vanskeligt. Programmet afløser det nuværende Fiscalis-program der udløber 31. december 2002. De primære ændringer i Fiscalis-2007 sammenlignet med det nuværende program er, at programmet foreslås udvides til at omfatte direkte skatter, at budgettet foreslås udvidet fra 40 mio. Euro til 56 mio. Euro og at der opstilles mere strukturerede mål for programmet - herunder for ansøgerlandenes deltagelse.

5. Direktivet om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med bestemte bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger

ECOFIN-Rådet godkendte den 15. juni 2001 direktiv 44/2001/EF om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (EFT L 175 af 28.6.2001).

Med denne ændring udvides anvendelsesområdet for den gensidige bistand ved inddrivelse af fordringer til at omfatte indkomst- og formueskatter og beskatning af forsikringspræmier.

Medlemsstaterne skal vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet senest den 30. juni 2002. "Genindvindings Komiteen" behandler i øjeblikket et direktivforslag vedr. implementering af direktiv 44/2001/-EC.

6. Automatisk informationsudveksling i forbindelse med renteindtægter

Ecofin-Rådet godkendte den 13. december 2001 et udkast til direktiv om beskatning af renteindtægter med henblik på forhandlinger med tredjelande og samtaler med afhængige eller associerede territorier. Der er under det svenske, belgiske og spanske formandskab arbejdet med udformningen af et standardformat til automatisk informationsudveksling mellem kompetente myndigheder i medlemsstaterne og på Ecofin-Rådet den 5. marts 2002 blev der opnået enighed om et sådant. Direktivformatet bygger på et OECD-format for automatisk udveksling af oplysninger. Arbejdet vil i fremtiden fokusere på, at opnå enighed om den nødvendige tekniske infrastruktur for, hvorledes EU-landene skal sende oplysninger til hinanden, idet der er hensigten at tage ordningen i brug i 2005.

7. Automatisk informationsudveksling på pensionsområdet

I april 2002 mødtes fiskalgruppen for første gang med formålet, at begynde at undersøge spørgsmålet om informationsudveksling på pensionsområdet og skattebehandlingen af grænseoverskridende pensioner. I overensstemmelse med mandatet af 16. oktober 2001 fra Ecofin-Rådet skal arbejdet munde ud i forelæggelsen af en rapport for Rådet om drøftelserne inden udgangen af 2002.

8. Informationsudveksling om interne afregningspriser (transfer-pricing)

En undergruppe under den særlige Adfærdskodeks-gruppe har holdt møder under det svenske og det belgiske formandskab med det formål at undersøge spørgsmålet om udveksling af oplysninger om fastsættelse af interne afregningspriser ved intern samhandel mellem koncernforbundne foretagender (dvs. transfer-pricing).

Hvad angår udveksling af informationer i individuelle sager, er der under det spanske formandskab opnået enighed om at en undergruppe skal behandle spørgsmålet og aflægge rapport til Adfærds-kodeksgruppen inden den 15. oktober 2003.

9. Behandling af spørgsmålet om en eventuel ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder i Kommissionens Arbejdsgruppe IV (direkte beskatning)

Kommissionens Arbejdsgruppe IV (direkte beskatning) indledte den 17. september 2001 behandlingen af den praktiske gennemførelse af henstillingerne fra Ad hoc-gruppen vedrørende Skattesvig om forbedret udveksling af oplysninger vedr. betalinger til ikke-hjemmehørende personer og selskaber (non-residents, som vil indebære en ændring af direktiv 77/799/EØF. Gruppen har koncentreret diskussionerne om at afklare visse tvetydigheder i artikel 7 og 8 i direktivet samt at fastsætte en tidsfrist for at reagere på informationsanmodninger. Disse spørgsmål har været behandlet den 17. september 2001, 13. marts 2002 og 24. maj 2002.

10. Arbejdet i Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC)

SCAC-udvalget har fulgt henstillingerne fra Ad-hoc gruppen vedrørende skattesvig på momsområdet op, om at øge samarbejdet blandt medlemsstaternes skatteadministrationer for derved bedre at kunne dæmme op for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

SCAC har også foretaget en gennemgang af henstillingerne til medlemsstaterne. Medlemsstaterne har forelagt rapporter om, hvordan de har fulgt henstillingerne op, og der er konstateret betydelige fremskridt. Der eksisterer dog fortsat visse barrierer for implementeringen af ad-hoc gruppens henstillinger.

SCAC har ligeledes set på de henstillinger, som kræver en fællesskabsindsats af ikke-lovgivningsmæssig karakter. Der er især foretaget forbedringer i VIES-systemet, som skulle begynde at slå igennem i midten af 2002.

Hvad angår risikoanalyse er der tillige blevet foretaget en evaluering af Fællesskabets kriterier for risikovurderingssystemer og risikostyringsprocesser. Der har også fundet særlige udvekslinger og seminarer sted, som er blevet finansieret via Fiscalis-2007 programmet (jf. ovenfor punkt 4).

Hvad angår henstillingen om indførelse af visse retningslinjer, der er baseret på fællesnævnerne i forbindelse med skatteunddragelse og svig, med det formål at forbedre de nationale inspektionsplaner har SCAC gennemgået de indsamlede oplysninger om tilfælde af svig og overvejet, hvilke oplysninger det vil være nyttigt at udveksle på fællesskabs-plan. Der er opnået enighed om på frivillig basis, at udveksle generelle oplysninger i tilfælde af "karrusel-svig" - dvs. de tilfælde hvor der foregår en systematisk omgåelse af momslovgivningen indenfor EU. Eksempelvis hvor der trækkes

moms fra i et land uden at nogensinde svares moms af de pågældende varer i en anden medlemsstat. SCAC har også udvekslet erfaringer vedrørende medlemsstaternes undersøgelses-prioriteter.

11. Arbejdet i Punktafgiftsudvalget

I en rapport fra High-level gruppen om punktafgiftssvig, som blev godkendt af Ecofin-Rådet den 19. maj 1998, blev det påpeget, at visse procedurer ikke lever op til de nationale myndigheders krav. Det drejer sig især om registreringen af virksomheder (SEED) og de disponible midler til udveksling og behandling af de oplysninger, der er nødvendige for en effektiv bekæmpelse af svig. På baggrund af denne rapport har punktafgiftsgruppen foreslået, at der som forberedelse af digitalisering af punktafgiftspligtiges varers bevægelighed og kontrollen hermed, indføres nye procedurer til kontrol af bevægelser på grundlag af elektronisk udveksling af dokumenter og information (forsøgsperioden starter 2. maj 2002), at alarmsystemet i forbindelse med bevægelser inden for Fællesskabet styrkes og udvides til alle medlemsstater per 1. september 2002 samt et der udvikles en ny database for forvaltningskontorer og for moderniseringen af virksomhedsregisteret (SEED).

12. Konkluderende bemærkninger

Rådet konkludere i rapporten, at der er sket betydelige fremskridt indenfor det administrative samarbejde blandt medlemsstaterne. De projekter der allerede eksisterer vil, når de er implementeret indebære, at volumen af udvekslede informationer vil stige betydeligt. Medlemsstaterne og Kommissionen skal tage de tekniske aspekter i forbindelse med denne øgede informationsudveksling, i form af at vedtage de nødvendige systemer til elektronisk informationsudveksling, med i fremtidige overvejelser således at et effektivt administrativt samarbejde kan garanteres.

Imidlertid er der endnu behov for at analysere visse af anbefalingerne fra Ad hoc-gruppen vedr. skattesvig ligesom der er områder hvor medlemslandene må fortsætte arbejdet i retning af et udvidet og mere effektivt samarbejde mellem deres skatteadministrationer.

2. Høring

Sagen har ikke været genstand for høring.

3. Nærheds- og proportionalitet

En styrkelse af det administrative samarbejde mellem medlemslandene i skattesager kan kun gennemføres på fællesskabsniveau, hvorfor den foreliggende sag vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

De enkelte forslag har ikke umiddelbart nogen lovgivningsmæssige konsekvenser. Der er dog visse tilfælde administrative omkostninger forbundet med forslagene. For så vidt angår forordningen vedr. administrativt samarbejde vil der blive tale om øgede omkostninger i Told- og skattestyrelsen - et konkret skøn er dog endnu ikke foretaget.

Forslaget vedr. edb-registrering af punktafgiftspligtige varers bevægelser og kontrollen hermed, forventes at have omkostningerne for den danske stat der vil udgøre ca. 6 mio. kr. til implementering fordelt over 5 år samt 0,5 mio. årligt i driftsomkostninger. Da der stadig er usikkerhed om budgetterne, herunder hvornår udgifterne skal afholdes, er der endnu ikke taget stilling til, hvordan udgifterne skal afholdes.

Hvad angår Fiskalis-2007 forslaget skønnes det, at inddragelse af direkte skat kan medføre administrative meromkostninger for Told- og Skattestyrelsen i et begrænset omfang.

5. Samfundsøkonomiske virkninger

Det skønnes, at øget administrativt samarbejde i en vis udstrækning kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet et øget administrativt samarbejde forventes at bidrage til at mindske skatte og afgiftssvig i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner.

6. Tidligere forelæggelse

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. På ECOFIN- rådsmødet den 5. marts var der en generel debat vedr. administrativt samarbejde. Folketingets Europaudvalg blev i den forbindelse orienteret.

Formandskabsrapport om skattepakken

1. Baggrund og indhold

EU-landene vedtog den 1. december 1997 skattepakken, som består af en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og principperne for to direktivforslag, dels om beskatning af private renter, dels om en fælles skatteordning for erhvervsmæssige rente/royalties. De tre elementer skal gennemføres samlet.

ECOFIN ventes den 4. juni 2002 at behandle en formandskabs-rapport til Det Europæiske Råd om arbejdet med skattepakken.

For så vidt angår adfærdskodeksen, ventes ECOFIN på samme møde at modtage en rapport fra den særlige gruppe vedr. adfærdskodeksen, som redegør for gruppens arbejde under det spanske formandskab med at overvåge gennemførelsen af kodeksen.

For så vidt angår rentebeskatningsdirektivet, vedtog ECOFIN i december 2001 direktivets indhold som grundlag for forhandlingerne med 3.-landene og tilknyttede områder. Direktivets vedtagelse afhænger nemlig af tilfredsstillende aftaler med vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder. Kommissionen og det spanske formandskab har søgt at indlede forhandlinger med 3-landene, men forhandlingerne med det vigtigste 3.-land – Schweiz – er endnu ikke indledt.

For så vidt angår rente/royalty-direktivet blev ECOFIN i november 2000 enig om forslaget, som ikke er behandlet under det spanske formandskab.

2. Høring

Der har ikke været høring om sagen.

3. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Formandskabs-rapporten vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle virkninger.

5. Tidligere forelæggelse

Adfærdskodeksen har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest forud for ECOFIN 5.marts 2002.

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 30. april 2002 forud for ECOFIN den 7. maj 2002.

Rente/royalty-direktivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 24. november 2000 forud for ECOFIN den 27. november 2000.

Dagsordenspunkt 2: Finansforordningen

1. Baggrund og indhold

Rådet er nået til enighed om forslaget til den ny finansforordning. Herefter kan Rådet vedtage sin fælles holdning til den foreslåede retsakt som A-punkt og samrådsproceduren med Europa-Parlamentet påbegyndes. Parlamentet har fremsat en række kritikpunkter mod forslaget, som har været drøftet uformelt med det spanske formandskab. På denne baggrund har Formandskabet besluttet, at der skal afholdes samråd med Europa-Parlamentet om forslaget til ny finansforordning i tilknytning til ECOFIN den 4. juni 2002.

Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget regulerer alle aspekter ved EU's budget, hvilket i hovedsagen vil sige følgende: Budgetforslagets præsentation og vedtagelse, tilvejebringelse af indtægter og afholdelse af udgifter, de finansielle aktørers ansvar og opgaver, regnskabsaflæggelse samt budgetkontrol og revision (internt og eksternt).

Den gældende finansforordning blev i hovedsagen vedtaget for snart 25 år siden. De forhold, der dengang lå til grund for vedtagelsen, har ændret sig meget som følge af bl.a. de forskellige udvidelser af Fællesskabet, indførelsen af de finansielle overslag som ramme om budgettet samt institutionelle ændringer. Kommissionen har derfor siden slutningen af 1990'erne overvejet en mere omfattende ændring af finansforordningen.

Med den nuværende Kommissions tiltrædelse i september 1999 blev vilkårene for en omarbejdelse af Finansforordningen ændret betydeligt, idet sagen nu blev sammenkædet med Kommissionens interne administrative reformarbejde. En ændring af Finansforordningen er således en forudsætning for bl.a. gennemførelsen af den del af reformplanen, der angår en mere decentral tilrettelæggelse af Kommissionens egen økonomiforvaltning.

På denne baggrund fremlagde Kommissionen i oktober 2000 sit forslag til ny finansforordning vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Forslaget falder i tre dele: Del I vedrører fælles bestemmelser om budgettets opstilling og gennemførelse, indgåelse af offentlige aftaler, opstilling og aflæggelse af regnskaber samt eksternt kontrol og decharge. Del II angår særlige bestemmelser om landbrugs- og strukturfondene, foranstaltninger udadtil samt visse af Fællesskabets institutioner, mens del III omhandler overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget til ny finansforordning fastsætter de grundlæggende regler for EU's finansielle forvaltning, hvorfor nærheds- og proportionalitetsprincippet ikke skønnes at have betydning for sagen.

3. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget kræver ikke lovændring og skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

4. Høring

Forslaget har ved årsskiftet 2000/2001 været i høring hos Rigsrevisionen, der generelt finder, at forslaget er godt og kan indgå som et betydningsfuldt led i de administrative reformer i Kommissionen. Derudover er det Rigsrevisionens opfattelse, at finansforordningen kan blive kortere og klarere og sikre en mere konsekvent anvendelse af traktaternes finansretlige grundprincipper, hvis Revisionsrettens henstillinger følges.

5. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 17. maj 2001. Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 1. juni 2001 forud for ECOFIN-mødet den 5. juni 2001. Sagen har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 3. maj 2002 forud for ECOFIN-mødet den 7. maj 2002.

Dagsordenspunkt 4: **Prospektdirektivet**

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i maj 2001 forslag til direktiv om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til omsætning, KOM(2001) 280 endelig COD 2001/0117.

Forslagets hjemmel er art. 44 og 95 i traktaten. Der er således tale om en fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet. Direktivet skal vedtages med kvalificeret flertal ifølge art. 251 i traktaten om fællesbeslutningstagen.

En arbejdsgruppe under FESCO (Forum of European Securities Commissions) har bl.a. behandlet spørgsmålet om prospekter, og det fremsatte direktivforslag baserer sig i høj grad på den rapport, som FESCO i 2000 afleverede til EU-Kommissionen.

2. Formål og indhold

Forslaget har til formål at forbedre vilkårene for at investere og rejse kapital på tværs af grænserne indenfor EU. Det anføres i forslaget, at et indre finansielt marked vil fremme den europæiske økonomis konkurrenceevne, når omkostningerne ved at rejse kapital mindskes for samtlige virksomhedstyper. Dette vil være til fordel for både investorer og udstedere.

Det anføres endvidere, at praksis i medlemslandene er meget forskellig i øjeblikket, ligesom bestemmelserne i de hidtidige direktiver fortolkes på grundlag af forskellige traditioner inden for EU med hensyn til prospekternes indhold og udformning. Endvidere er mekanismen for gensidig anerkendelse meget kompleks og ufuldstændig og sikrer således ikke mål-sætningen om at indføre et EU-pas for emittenter, det vil sige gensidig anerkendelse af prospekter inden for EU. Der er på denne baggrund basis for en harmonisering af reglerne for bl.a. indholdet af prospekter.

Med det fremsatte forslag sker der en fuld omarbejdning af indholdet af Rådets direktiv 34/2001/EF vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer.

Hovedprincipperne bag det fremsatte direktivforslag er følgende:

- indførelse af forbedrede oplysningskrav i tråd med de internationale standarder for værdipapirers udbydelse til offentligheden og deres optagelse til omsætning med henblik på en ensartet beskyttelse af investorer
- indførelse af et registreringsdokumentsystem for emittenter, hvis værdipapirer optages til omsætning på regulerede markeder, for at sikre en årlig ajourføring af nøgleoplysningerne om emittenten

- indførelse af en standardisering af prospekt dokumentet i form af en tredeling i et registreringsdokument, en værdipapirnote og en resuménote for værdipapirer der udgør kapitalandele
- muligheden for at udbyde eller optage værdipapirer til omsætning på grundlag af en simpel anerkendelse af prospektet som godkendt af hjemlandets kompetente myndighed
- samling af ansvaret hos hjemlandets kompetente administrative myndighed samt
- brug af komitologiprocedurer som følge af opbakningen til Lamfalussy-rapporten på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i stats- og regeringschefernes resolution om en mere effektiv regulering af værdipapirmarkederne i EU.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Kommissionen anfører, at det i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er nødvendigt og hensigtsmæssigt for opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at sikre virkeliggørelsen af et indre marked for værdipapirer at fastlægge regler om et fælles pas for emittenter. Direktivet begrænser sig til, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3.

4. Gældende ret

Direktivforslagets område er reguleret i kapitel 6 om Optagelse m.v. af værdipapirer til notering eller handel på en fondsbørs samt kapitel 12 om Prospekter ved første offentlige udbud af visse værdipapirer i lov om værdipapirhandel m.v.

Herudover reguleres området af bekendtgørelse nr. 330 af 34. april 1996 om kravene til det prospekt, der skal offentliggøres inden værdipapirer kan optages til notering på en fondsbørs og bekendtgørelse nr. 1207 af 15. december 2000 om prospekter ved første offentlige udbud af visse værdipapirer.

5. Høring

I forbindelse med EU-Kommissionens fremsættelse den 30. maj 2001 af forslaget til direktiv, KOM(2001) 280 endelig COD 2001/0117, blev forslaget sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Amtsrådsforeningen, Andelskasseforeningen, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Børsmæglerforeningen, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Industri,

Den Danske Fondsmæglerforening, Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af JAK-andelskasser, Forsikring & Pension, Handelskammeret, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Fondsbørs A/S, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Realkreditrådet og Regionale Pengeinstitutter.

Af hørings svarene fremgår, at forslaget hensigt med at harmonisere reglerne for prospektudstedelse generelt støttes, men at forslaget på enkelte områder kan forbedres bl.a. m.h.t. kravet om en årlig ajourføring af registreringsdokumentet som vurderes at udgøre en større økonomisk og administrativ byrde for virksomhederne.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Hvis det foreliggende forslag til direktiv vedtages, vil det nødvendiggøre ændringer i såvel lov om værdipapirhandel m.v. som i bekendtgørelse nr. 330 af 23. april 1996 om kravene til det prospekt, der skal offentliggøres inden værdipapirer kan optages til notering på en fondsbørs og bekendtgørelse nr. 1207 af 15. december 2000 om prospekter ved første offentlige udbud af visse værdipapirer.

Det er på indeværende tidspunkt uklart i hvilket omfang forslaget vil få statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har til formål at forbedre vilkårene for at investere og rejse kapital overalt i EU. Det anføres, at et indre finansielt marked vil fremme den europæiske økonomis konkurrenceevne, når omkostningerne ved at rejse kapital mindskes for samtlige virksomhedstyper. Dette vil være til stor fordel for forbrugere og investorer.

10. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Folketingets Europaudvalg er tidligere orienteret ved grundnotat af 29. juni 2001 og ved aktuelt notat af 4. december forud for ECOFIN-rådsmøde den 4. december 2001.

Dagsordenspunkt 5: Direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser

1. Baggrund og formål

Kommissionen har i oktober 2000 fremlagt et forslag til direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskassers aktiviteter.

Direktivforslaget berører ikke tidligere udstedte direktiver.

Direktivforslaget er udarbejdet på grundlag af den tidligere offentliggjorte Grønbog om Supplerende Arbejdsmarkedsrelaterede Pensionsordninger.

Det primære anvendelsesområdet for direktivet er de ordninger, der for tiden er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser (lovbekendtgørelse nr. 159 af 8. marts 2001). Disse ordninger er ofte ganske beskedne, og de samlede aktiver i sådanne ordninger udgør for tiden 1-2 % af de samlede aktiver i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der er omfattet af livsforsikringsdirektiverne. Medlemslandene kan dog, jf. art. 4, vælge, at arbejdsmarkedspensionsordninger i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser bliver omfattet af dette direktivforslag.

Formålet med direktivforslaget er,

- at sikre beskyttelse af medlemmerne af "firmapensionsordningerne" blandt andet ved at fastsætte detaljerede regler om information men også gennem reglerne om kravene til hensættelser og investeringer
- at sikre at fordelene ved anvendelse af den fælles valuta opnås,
- at udbyderne af pensionsordninger ligestilles konkurrencemæssigt og
- at der kan ske gensidig anerkendelse af pensionsordninger og udbydere.

Forslagets hjemmel er traktatens art. 47, stk. 2, art. 55 og art. 95, og det kan vedtages i henhold til fremgangsmåden i traktatens art. 251 om fælles beslutningstagen.

Direktivforslaget er udtryk for en minimumsharmonisering på området.

Forslaget indgår i handlingsplanen for de finansielle markeder, og er blandt de forslag, der skal være vedtaget så tidligt som muligt inden udgangen af 2002.

2. Forslagets indhold

Direktivforslagets overordnede indhold er på den ene side regler om pensionsordningernes virkefelt og på den anden side regler om tilsynsmyndighedernes beføjelser.

Direktivforslaget indeholder specifikt blandt andet regler om regnskabsafleggelse og detaljerede regler om information til medlemmerne om deres pensionsordning, om tilsynsmyndighedernes opgaver og pligter i relation til tilsynet med de af direktivet omfattede pensionsordninger, om opgørelsen af tekniske hensættelser og om solvens.

Reglerne om opgørelsen af de tekniske hensættelser bygger på et forsigtighedsprincip d.v.s., at de aktuarmetoder, som den pågældende pensionskasse anvender ved opgørelsen af hensættelserne skal anvendes med forsigtighed. Der er i et vist omfang mulighed for, at de enkelte lande kan opfylde forsigtighedsprincippet ved at fastsætte nærmere regler af mere kvantitativ art.

Direktivforslaget indeholder endvidere regler for placeringen af de midler, der skal modsvare forpligtelserne overfor medlemmerne. Udgangspunktet for placeringsreglerne er et generelt forsigtighedsprincip. De enkelte lande kan imidlertid fastsætte yderligere regler for placeringen af midlerne med henblik på at sikre afkast og likviditet.

Endelig rummer direktivforslaget regler om adgang til at udøve grænseoverskridende virksomhed. Udgangspunktet er i denne sammenhæng, at principperne om hjemlandstilsyn gælder. Da de lovgivningsmæssige og overenskomstmæssige rammer for pensionsordninger varierer meget fra land til land, skal tilsynsmyndighederne i værtslandene underrette tilsynsmyndighederne i hjemlandet om relevante retsregler, der måtte have betydning for ordningerne og for tilsynet med disse. Samtidig er tilsynet med overholdelsen af disse særlige relevante retsregler tillagt værtslandets kompetente myndigheder. Værtslandets kompetente myndigheder skal underrette hjemlandets tilsynsmyndighed om eventuelle overtrædelser af de omhandlede retsregler. Hjemlandets tilsynsmyndighed skal herefter træffe passende foranstaltninger overfor den pågældende ordning.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Ifølge de betragtninger, der ledsager forslaget, bør medlemslandene bevare det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af deres sociale sikringssystemer. Forslaget berører således ikke medlemslandenes pensionssystemer.

Efter Kommissionens opfattelse kan målene om etablering af en retlig EU-ramme for arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemslandene og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens art. 5, bedre gennemføres på EU-plan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte

artikel, går direktivet efter Kommissionens opfattelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

4. Gældende ret

Direktivforslaget berører som udgangspunkt kun firmapensionskasser, der er reguleret ved lovbekendtgørelse nr. 159 af 8. marts 2001 om tilsyn med firmapensionskasser.

Forslagets vedtagelse vil indebære, at lov om tilsyn med firmapensionskasser på enkelte områder skal ændres.

Det skal bemærkes, at medlemslandene kan bestemme, at pensionsordninger med mindre end 100 medlemmer eller pensionsmodtagere ikke skal være omfattet af direktivet. Dette vil for Danmarks vedkommende medføre, at langt den overvejende del af de eksisterende firmapensionskasser i givet fald ikke vil være omfattet af direktivet. I Danmark eksisterer allerede en grænse på 50 medlemmer.

5. Høring

Direktivforslaget har været drøftet på specialudvalgsmøde den 7. februar 2001. Forslaget har endvidere været sendt i høring hos en række organisationer og myndigheder. Der har ikke været indvendinger mod forslagens overordnede sigte.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført vil forslagens vedtagelse indebære ændringer af lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 159 af 8. marts 2001.

Forslaget skønnes ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemføres forslaget vil solvenskravene til de bestående firmapensionsordninger alt andet lige blive forøget med ca. 300 mio. kr. Da der hos samtlige bestående firmapensionskasser allerede foreligger en betydelig solvensmæssig overdækning vil det forøgede minimumssolvenskrav generelt kunne rummes inden for den eksisterende overdækning.

Sammenfattende vil forslaget ikke have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser for danske myndigheder, virksomheder og borgere.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Grundnotat er oversendt til Europaudvalget den 16. januar 2001.

Forslaget har tidligere været forelagt Europa-udvalget den 2. maj 2001 til forhandlingsoplæg, forud for ECOFIN-rådsmøde den 7. maj 2001, og den

1. juni 2001 til orientering som opfølgning på ECOFIN-rådsmøde den 7. maj 2001, samt den 12. oktober 2001 til orientering forud for ECOFIN-rådsmøde den 16. oktober 2001.

Dagsordenspunkt 6: Sjette fremskridtsrapport om handlingsplanen for de finansielle markeder

1. Baggrund

Arbejdet med gennemførelsen af Det indre Marked for finansielle tjenesteydelser sker med udgangspunkt i handlingsplanen for de finansielle markeder (KOM(1999)232).

Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanen er opdelt i 3 strategiske målsætninger:

- 1) Et åbent engrosmarked i EU,
- 2) Åbne og sikre detailmarkeder og
- 3) Tidssvarende forsigtighedsregler og tilsyn.

På Det Europæiske Råds møde i marts 2000 i Lissabon var der enighed om, at forslagene i handlingsplanen skal være gennemført senest i 2005 dog for så vidt angår værdipapirmarkedet senest i 2003. Dette er senere blevet bekræftet på Det Europæiske Råds møde i Barcelona i marts 2002. Kommissionen har nu udsendt udkast til 6. fremskridtsrapport.

2. Formål og indhold

Kommissionen understreger vigtigheden af at forslagene i handlingsplanen gennemføres som forudsat. DER i Barcelona fremhævede i konklusionerne 8 forslag som særligt prioriterede: finansiell sikkerhedsstillelse,

markedsmisbrug, forsikringsformidling, finansielle konglomerater, prospekter, arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, forordningen om IAS-standarder samt fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. DER anmodede om at disse forslag så tidligt som muligt vedtages i 2002. Direktivet om finansiell sikkerhedsstillelse er i maj blevet endeligt vedtaget og med undtagelse af direktivet om prospekter er der for de øvrige nævnte forslag enten opnået politisk enighed eller for så vidt angår arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger snarlig udsigt hertil. Den endelige vedtagelse afhænger først og fremmest af behandlingen af Europa-Parlamentets ændringsforslag.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Der er tale om en fremskridtsrapport om eksisterende og kommende initiativer til forbedringer af det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

4. Gældende ret

Der er tale om en fremskridtsrapport, der ikke i sig selv berører gældende ret.

5. Høring

Der har ikke været foretaget høring.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af fremskridtsrapporten.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af handlingsplanen vil give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU. I den såkaldte "Gyllenhammer"-rapport (Report to European Financial Services Round Table) er fordelene ved den øgede integration anslået til 0,5 % af BNP.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Der er redegjort for handlingsplanen i forbindelse med ECOFIN-mødet forud for Det Europæiske Råds møder - senest i forbindelse med møde i Folketingets Europaudvalg den 28. februar 2002.

Dagsordenspunkt 7: Skattespørgsmål**Skattepakken****A. Rådskonklusioner****B. Rentebeskatning****C. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning**

EU-landene vedtog den 1. december 1997 skattepakken, som består af en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og principperne for to direktivforslag, dels om beskatning af private renter, dels om en fælles skatteordning for erhvervsmæssige rente/royalties. De tre elementer skal gennemføres samlet.

ECOFIN den 10. juli 2001 besluttede en tidsplan for trinvis behandling af skattepakken med henblik på gennemførelse inden udløbet af 2002.

Der er endnu ikke enighed om gennemførelsen af adfærdskodeksen. Desuden afhænger rentebeskatningsforslagets vedtagelse af tilfredsstillende aftaler med vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder, og forhandlingerne med det vigtigste 3.-land – Schweiz – er endnu ikke indledt. Derimod blev ECOFIN i november 2000 enig om rente/royalty-forslaget.

ECOFIN ventes den 4. juni 2002 at modtage en rapport fra adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning om resultaterne af gruppens arbejde i 1. halvår.

ECOFIN ventes desuden at drøfte rentebeskatningsdirektivet, for så vidt angår forhandlingerne med 3.-lande (Schweiz).

Endelig ventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner vedr. rentebeskatningsdirektivet.

A. Rådskonklusioner**1. Baggrund og indhold**

Ved drøftelsen af punkt B - Rentebeskatningsdirektivet - ventes ECOFIN den 4. juni 2002 at vedtage rådskonklusioner om forhandlingerne med de vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder.

Det Europæiske Råd aftalte i Feira i juni 2000, at det langsigtede mål for rentebeskatningsdirektivet er informationsudveksling, men Belgien, Luxembourg og Østrig fik en overgangsordning i 7 år, hvor de skal opkræve kildeskat. Det blev videre aftalt, at EU skal forhandle med vigtige 3.-lande om anvendelse af tilsvarende foranstaltninger som rentebeskatningsdirektivets, ligesom UK og Holland skal forhandle med relevante tilknyttede områder om anvendelse af samme foranstaltninger.

ECOFIN vedtog den 10. juli 2001 en tidsplan for vedtagelsen af skattepakken, hvorefter forhandlingerne med 3.-landene og de tilknyttede områder skal være afsluttet inden udløbet af juni 2002.

De egentlige forhandlinger med det vigtigste europæiske 3.-land – Schweiz - er endnu ikke indledt. Schweiz's holdning er bl.a. afgørende for,

hvad de andre europæiske 3.-lande og de tilknyttede områder kan acceptere. Forhandlingerne med 3.-landene og de tilknyttede områder kan derfor ikke afsluttes inden for den aftalte tidsplan.

ECOFIN ventes derfor at vedtage at forlænge tidsplanen, så forhandlingerne med 3.-lande og tilknyttede områder skal afsluttes på et tidspunkt i løbet af efteråret 2002.

Samtidig ventes ECOFIN at præcisere, hvad Rådet forstår ved de "tilsvarende foranstaltninger", som EU skal forhandle med de vigtige 3.-lande.

2. Høring

Der har ikke været høring om sagen.

3. Nærheds- og proportionalitet

En aftale med 3.-landene kan bedst indgås på fællesskabsplan, idet det bør sikres, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-lande for at undgå ulige vilkår for EU-landene.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Spørgsmålet om forlængelse af tidsplanen og præcisering af begrebet "tilsvarende foranstaltninger" har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle virkninger.

5. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 30. april 2002 forud for ECOFIN den 7. maj 2002.

B. Rentebeskatningsdirektivet

1. Baggrund og indhold

Rentebeskatningsdirektivet skal sikre, at personer i samme land og med samme økonomiske situation beskattes ens, uanset i hvilket EU-land de placerer deres opsparing.

Efter det nuværende direktivforslag, som baseres på Det Europæiske Råds aftale fra Feira i juni 2000, skal beskatning af renter fra andre lande sikres ved udveksling af information. Østrig, Luxembourg og Belgien skal have en overgangsordning i 7 år, hvor de opkræver kildeskat og overfører en del af proventet til rentemodtagers bopælsland.

Efter Feira-aftalen skal EU forhandle med vigtige 3.-lande om anvendelse af tilsvarende foranstaltninger, ligesom UK og Holland skal forhandle med relevante tilknyttede områder om anvendelse af samme foranstaltninger.

Der er redegjort for direktivforslaget i grundnotatet af 8. november 2001.

ECOFIN godkendte den 4. december 2001 indholdet af direktivet som grundlag for forhandlinger med vigtige 3.-lande og de tilknyttede områder.

Direktivet vedtages efter Feira-aftalen, når der er opnået tilstrækkelige aftaler med vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder, og senest inden udløbet af 2002.

ECOFIN skal den 4. juni 2002 drøfte forhandlingerne med 3.-landene og tilknyttede områder.

2. Høring

Der har ikke været høring om sagen.

3. Nærheds- og proportionalitet

En aftale med 3.-landene kan bedst indgås på fællesskabsplan, idet det bør sikres, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-lande for at undgå ulige vilkår for EU-landene.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Hvis EU indgår en aftale med 3.-lande om udveksling af oplysninger, skal de ændringer af skattekontrolloven, der er omtalt i grundnotatet af 8. november 2001, også medføre, at skattemyndighederne sender oplysninger til disse 3.-lande, ligesom skattemyndighederne modtager oplysninger fra 3.-lande til brug ved dansk beskatning.

For så vidt angår statsfinansielle konsekvenser, vil et rentebeskatningsdirektiv baseret på informationsudveksling bidrage til at sikre en korrekt beskatning efter danske skatteregler af personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark.

5. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 30. april 2002 forud for ECOFIN den 7. maj 2002.

C. Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning

1. Baggrund og indhold

Adfærdskodeksen er en politisk aftale mellem EU-landene om, at et land ikke må have særordninger med nedsat skat, som skal tiltrække udenlandske investeringer og som derfor er isoleret fra landets egen økonomi.

En adfærdskodeks-gruppe har (ved flertalsbeslutninger) sortlistet 66 ordninger (40 ordninger i EU-lande og 26 ordninger i tilknyttede områder). ECOFIN har ikke behandlet rapporten. Rådet har alligevel aftalt en tidsplan om trinvis afvikling af skadelige ordninger inden 31. december 2005 (med mulighed for forlængelse i særlige tilfælde).

ECOFIN ventes på mødet den 4. juni at modtage adfærdskodeksgruppens halvårige rapport om arbejdet i 1. halvår af 2002. Rapportens vigtigste afsnit angår afvikling af de sortlistede ordninger.

Gruppen har udarbejdet en rapport, som omtaler gruppens arbejde med standstill, afvikling, gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på transfer pricing området. (dvs. prisfastsættelse ved intern samhandel mellem koncern-forbundne foretagender).

Vedr. standstill nævnes det, at gruppen har undersøgt De Hollandske Antillers ny ordninger for holdingselskaber og exempt selskaber og vurderet, at ordningerne er i strid med kodeksen. Holland har taget forbehold for denne vurdering.

Vedr. afvikling af de 66 sortlistede ordninger nævnes det, at gruppen har behandlet ordningerne, hvor landene har redegjort for gennemførte eller planlagte ændringer.

Vedr. gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på transfer pricing området nævnes det, at gruppen har besluttet, at landene skal give hinanden meddelelse om, hvor man finder deres relevante offentligt tilgængelige informationer på området, og opdatere disse meddelelser.

Det nævnes videre, at gruppen har modtaget landenes synspunkter vedr. spørgsmålet om udveksling af oplysninger i konkrete transfer pricing sager. Gruppen har besluttet at nedsætte en undergruppe, som skal overveje spørgsmålet inden 15. oktober. I efteråret 2002 skal det danske formandskab lede arbejdet i denne undergruppe.

2. Høring

Der har ikke været høring om sagen.

3. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Arbejdet med skattepakken, herunder afvikling af skadelige skatteordninger på selskabsskatteområdet, vurderes bedst at kunne ske på fællesskabsplan.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle virkninger.

5. Tidligere forelæggelse

Adfærdskodeksen har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest forud for ECOFIN 5.marts 2002.

Beskatning af biobrændsel

1. Baggrund

EU-kommissionen har i december 2001 fremsat Forslag til Rådets Direktiv om ændring af direktiv 92/81/EØF for så vidt angår muligheden for at anvende en reduceret punktafgiftssats på biobrændstoffer og på visse mineralolier, der indeholder biobrændstoffer. Det er frivilligt for medlemsstaterne at anvende lempelserne for biobrændstoffer. Der er tale om en fælles ramme for de medlemsstater, der ønsker at fremme anvendelsen af biobrændstoffer ved hjælp af afgiftslempelser.

Forslaget er en del af en pakke, som har til formål at øge anvendelsen af biobrændstoffer med henblik på at forbedre forsyningssikkerheden, reducere emissionerne af drivhusgasser samt øge beskæftigelsen i landdistrikterne. Pakken indeholder desuden "Meddelelse fra Kommissionen om alternative brændsler til vejtransport og om en række foranstaltninger til fremme af anvendelse af biobrændstoffer" (KOM (2001) 547) og "Forslag til Rådets Direktiv om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport" (KOM (2001) 547-2).

Kommissionen udsendte i november 2000 grønbogen "På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed". Grønbogen indeholder et mål om, at 20 pct. af vejtransportens brændstofforbrug skal substitueres af alternative brændsler inden 2020 med det formål at forbedre forsyningssikkerheden for energi og nedbringe emissionen af drivhusgas.

Kommissionen ønsker at fremme anvendelsen af biobrændstoffer ved hjælp af de to fremsatte direktivforslag. Øget anvendelse af biobrændstoffer ved transport vil ifølge Kommissionen forbedre forsyningssikkerheden, forbedre beskæftigelsen, støtte landbruget og reducere emissionen af drivhusgasser ved transport.

Kommissionen har tidligere ved to direktiver foreslået punktafgiftslempelser for biobrændsler i henholdsvis 1992 (KOM(92)36) og 1997 (KOM(97)30). Forslaget fra 1992 blev ikke vedtaget af Rådet, og forslaget fra 1997 er stadig til behandling. Dette direktivforslag berører ikke direkte forslaget fra 1997. Det spanske formandskab har foreslået, at biobrændstofsbestemmelserne indarbejdes i energibeskatningsdirektivet (KOM(97)30), hvorom der forventes indgået en aftale om vedtagelse inden udgangen af 2002.

2. Formål og indhold

Afgiftsforslaget har hjemmel i artikel 93 i TEF (tidligere art. 99 EF) og skal vedtages med enstemmighed.

Energiforslaget om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer

Forslag til Rådets Direktiv om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport" indeholder en forpligtigelse for medlemslandene til at indfø-

re lovgivning og træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en minimumsandel af de brændstoffer til transport, der sælges på deres område, udgøres af biobrændstoffer fra og med 2005, samtidig med at det overlades til medlemslandene at træffe beslutning om, hvordan dette mål nemmest kan opfyldes. Ved "transport" omfattes også søfart og jernbanedrift. Dette fremgår dog på ingen måde tydeligt af Kommissionens forslag, men er blevet oplyst fra Kommissionen under behandlingen af forslaget.

Det spanske formandskab har udarbejdet to kompromisforslag for direktivet om anvendelse af biobrændstoffer. Det anden forslag blev udarbejdet, da flere medlemslande ikke fandt, at det første kompromisforslag var tilstrækkeligt fleksibelt.

Det foreslås i det seneste kompromisforslag, at anvendelsen udvides til at omfatte alle fornybare brændstoffer, som anvendes ved transport. Det kan f.eks. være en bil, som kører på strøm fra vindmøller.

Kompromisforslaget er gjort fleksibelt i det målene for anvendelsen af biobrændstoffer er gjort indikative. Der er endvidere lagt op til, at målsætningen for mængden af anvendt biobrændstof ved transport for 2005 kan variere fra medlemsstat til medlemsstat, samt til at målsætningen for mængden af anvendt biobrændstof ved transport for 2010 kan forhandles. Kommissionens skal senest den 31. december 2006 afgive en rapport om udviklingen i anvendelsen af biobrændstoffer. Rapporten skal rumme eksplicite cost-effectiveness analyser af medlemslandenes tiltag og en oversigt over de langsigtede muligheder for at forbedre brændselseffektiviteten yderligere. Hvis rapporten konkluderer, at de indikative mål ikke er tilstrækkelige i forhold til målsætningerne, kan Kommissionen foreslå nationale mål herunder eventuelt obligatoriske mål.

Forslaget om afgiftslempelser

Kommissionen ser afgiftslempelser som en effektiv vej til reduktion af prisforskellen mellem biobrændstoffer og fossile brændstoffer. Dette er imidlertid i et vist omfang begrænset af den gældende EU-lovgivning. Forslaget fastsætter en ny ramme for beskatning af biobrændstoffer.

Som udgangspunkt bliver biobrændstoffer i dag afgiftsbelagt efter mineraloliedirektivet, som det brændstof, der erstattes. Blandes ethanol eksempelvis i benzin eller anvendes i stedet for benzin, skal ethanolens afgiftsbelægges efter den gældende afgift for benzin.

For at undgå risikoen for et stigende antal individuelle anmodninger fra medlemslandene og lempelser eller fritagelser, vurderer Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at fastlægge en retlig ramme på grundlag af traktatens art. 93, som vil give de økonomiske aktører og medlemslande den nødvendige retssikkerhed til at udvikle et reelt marked for biobrændstoffer. En fælles ramme vil gøre det indre marked mere effektivt.

Den foreslåede afgiftslempe

Kommissionens forslag udvider listen over mineralolier til også at omfatte visse biostoffer. Dette medfører, at der som udgangspunkt skal svares afgift af disse biobrændstofferne fra listen, hvis de anførte biobrændstoffer anvendes som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof (art. 2, stk. 2). Er et biobrændstof ikke nævnt på listen over mineralolier, skal der svares afgift ved anvendelse som motorbrændstof, ikke ved anvendelse som brændsel.

Forslaget fra Kommissionen giver medlemslandene mulighed for at lempe den pålagte afgift på mineralolier, jf. foregående afsnit, i en tidsbegrænset periode frem til 31. december 2010 for mineralolier, der indeholder biobrændstoffer (lempelser sat i kraft inden 31. december 2010 kan fortsætte i endnu 6 år).

Afgiftslempelsen kan ikke være større end den punktafgift, der skulle have været svaret af biobrændstofsmængden. Ved motorbrændstof kan afgiftslempelsen efter Kommissionens forslag imidlertid ikke være lavere end 50 pct. af den normale punktafgift. Afgiften må gerne være lavere end minimumsafgiften i 92/82/EØF, så længe førstnævnte 50 pct. grænse overholdes. Dog er der mulighed for yderlig lempelse ved anvendelse af biobrændstoffer ved f.eks. offentlig passagerbefordring og taxier.

For at begrænse konkurrenceforvridningen og stimulere produktion og distribution af biobrændstoffer foreslås medlemslandene at iværksætte ordningerne for punktafgiftslempelser, der er tilpasset udviklingen i råvarepriserne. På den måde kan det sikres, at afgiftslempelserne ikke overkompenserer for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstofferne.

Det foreslås i Kommissionens forslag, at medlemslandene sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 31. december 2002.

Formandskabet har siden Kommissionens forslag udarbejdet 2 kompromisforslag. Det første kompromisforslag har følgende ændringer i forhold til det oprindelige forslag fra Kommissionen:

- Størrelsen af afgiftslempelsen skal ikke længere alene være afhængig af prisen på olie
- Taxier er ikke længere på listen over anvendelser, der kan opnå særlige lempelser.
- Listen over mineralolier omfattet af afgiftspligt og kontrol er udvidet til også at omfatte forarbejdede biobrændstoffer.
- Begrænsningen på max 50 pct. af et medlemslands normale punktafgift er fjernet. Det fremgår stadig af (19) i indledning til afgiftsforslaget, at direktivforslaget ikke træder i stedet for de generelle regler om statsstøtte.
- Ikrafttrædelsen er sat til 1. januar 2003 og tilsvarende forlængelse af perioden for afgiftslempelser.

Det anden kompromisforslag foreslår endnu en udsættelse af ikrafttrædelsen til 1. januar 2004 og tilsvarende forlængelse af perioden for afgiftslempelser til 2012.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

En stigning i anvendelsen af biobrændstoffer kræver efter Kommissionens vurdering en handling på EU-niveau, da omkostningerne vil stige til mere end 5 mia. EUR årligt, hvis mere end 5 pct. af brændstoffer til transport skal substitueres, og at det er nødvendigt at etablere et fælles juridisk bindende instrument med henblik på at sikre, at den økonomiske byrde bæres solidarisk af medlemslandene.

Det foreslåede direktiv gør det ifølge Kommissionen muligt at skabe fleksible instrumenter, som i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet kan tilpasses efter det enkelte medlemslands statsbudget, lokale forhold og teknologiske valg.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen.

5. Gældende dansk ret

Biobrændsler ved produktion af kraftvarme er ikke omfattet af energiafgifterne, som de traditionelle brændsler som kul og gas. Der skal heller ikke betales affaldsavgift ved forbrænding af biomasse. Biobrændsler er alene omfattet af den danske svovlafgift, der omfatter svovlindholdet ved indfyring i større anlæg.

Der er i dag ingen lempelser i Danmark for biobrændstoffer i forhold til fossile, som anvendes til motorbrændstof til transport. Afgiften svares som af det brændstof, som biobrændstofferne erstatter.

6. Lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller andre konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Direktivforslaget vurderes at medføre ændringer af dansk lovgivning, da direktivforslaget medfører, at produkter omfattet af KN-kode 1507 til 1518 (biobrændstoffer mv.) m.fl. skal omfattes af bestemmelserne i cirkulationsdirektivet om kontrol og transport, når produkterne anvendes som brændsel eller motorbrændstof.

Efter lov om afgift af mineralolieprodukter er alene produkterne, som anvendes til motorbrændstof, omfattet af de nævnte bestemmelser fra cirkulationsdirektivet. En lovændring er således nødvendig, hvis brændsler til produktion af varme også skal omfattes af bestemmelserne. Afgiftsfri-

tagelsen for biobrændstoffer ved varme skal præciseres, da visse biobrændstoffer ved forslaget bliver omfattet af listen over mineralolier i mineraloliedirektivet.

Yderligere ændring vil afhænge af forslagets endelige udformning.

Hvis nogle af mulighederne for lempelser i direktivforslaget skal udnyttes, kan det også kræve en ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter og evt. en ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Statsfinansielle konsekvenser

De statsfinansielle konsekvenser i Kommissionens forslag afhænger bl.a. af omkostningerne til produktion af biobrændstoffer. Umiddelbart er biobrændstoffer dyrere at anvende end traditionel benzin og diesel. Ved anvendelse af biobrændstoffer og afgiftslempelser vil der opstå et provenutab som følge af, dels at afgiftspligtige brændstoffer fortrænges af brændstoffer med en mindre eller ingen afgift og/eller at den kollektive trafik anvender et dyrere brændstof.

Tabet afhænger dels af udformningen af den konkrete lempelse, men også andre forhold, herunder produktionsprisen på biobrændstofferne, olieprisen, hvorledes biobrændstofferne anvendes og mængden af biobrændstoffer. Ved forskellige antagelser vil provenutabet ligge i intervallet fra 80 mio. i 2005 til 1.300 mio. kr. i 2010, hvis Kommissionens forslag til kvoter nås. I 2005 er kravet ifølge Kommissionens forslag, at der skal anvendes 2 pct. biobrændstoffer, og i 2010 er kravet 5,75 pct.

Ved formandskabets seneste kompromisforslag for forslaget om tvungne kvoter for anvendelse af biobrændstoffer ved transport er forslaget gjort mere fleksibelt, således at der i stedet alene foreslås indikative målsætninger for anvendelsen af biobrændstoffer. Vedtages forslaget i denne udformning, vurderes det, at forslaget ikke vil have væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Antages det, at forslagene skaber et konkurrencedygtigt marked for biobrændstoffer og råvarer til biobrændstoffer, giver dette ikke producenterne mulighed for en overnormal profit. For vejtransport gælder, at pristigningen forårsaget af anvendelsen af biodiesel udlignes ved afgiftslempelsen, hvorfor hverken forbrugere eller producenter bliver påvirket. Da søfart og jernbanetransport i forvejen er fritaget for betaling af mineralolieafgift, er det ikke her muligt at kompensere via afgiftslempelser for meromkostningerne.

Forslagene kan forventes at reducere CO₂ udslippet, hvilket reducerer de samfundsøkonomiske omkostninger, men dyrkningen af råvarer til biobrændstoffer vil formentlig ske på marginal jord, hvilket påvirker nærmiljøet i form af øget udvaskning af kvælstof og øget brug af pesticider m.v. Der er ikke kendskab til den samlede nettoværdi af disse forhold.

Det kan konkluderes, at der med en vedtagelse af forslagene i sin oprindelige udformning vil ske substitution af et billigt produkt til fordel for et dyrere, hvilket vil medføre en lavere produktivitet, lavere real BNP og dermed lavere velstand. Det er i princippet valgfrit, om det er forbrugerne eller staten, som skal bære denne meromkostning, men i praksis vil dette valg være afhængigt af vore nabolandes valg, især Tyskland.

7. Høring

Energistyrelsen og Skatteministeriet sendte den 2. januar 2002 "Forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport" og "Forslag til direktiv om ændring af direktiv 92/81/EØF for så vidt angår muligheden for at anvende en reduceret punktafgiftssats på biobrændstoffer og på visse mineralolier, der indeholder biobrændstoffer" i høring.

Supplerende grundnotat med beskrivelse af høringssvarene blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 28. februar 2002.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 15. januar 2002. Supplerende grundnotat er fremsendt den 28. februar 2002. Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Energibeskatning

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag til Direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97) 30). Direktivforslaget skal vedtages med enstemmighed.

Kommissionens direktivforslag er siden dets fremsættelse stødt på principiel modstand fra visse medlemsstats side og en række tekniske indvendinger fra de fleste medlemsstats side. Disse forhindringer har betydet, at der ikke kunne skabes enighed om direktivforslaget.

Det spanske formandskab har fortsat arbejdet med Kommissionens direktivforslag om energibeskatning. Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag.

I DER's konklusioner fra Barcelona den 15. og 16. marts 2002 henstilles det til Rådet, at det sideløbende når til enighed om åbning af energimarkederne og om vedtagelse af direktivet om energibeskatning senest i december 2002, idet der tages hensyn til vejgodstransportvirksomhedernes behov.

Til brug for mødet i ECOFIN den 7. maj 2002 fremlagde Formandskabet et sæt af retningslinjer for det videre arbejde.

Disse blev overordnet positivt modtaget. Der eksisterede dog fortsat en række indvendinger til forslagens enkelte punkter. Det blev besluttet at nedsætte en gruppe på højt niveau til at behandle mere politiske spørgsmål forud for behandlingerne i Rådet. Formanden sigter nu på at afholde møde om energibeskatningen i den nye højniveaugruppe den 28. maj, i Coreper den 29. maj og endelig i ECOFIN den 4. juni, hvor man sigter på at opnå politisk enighed om retningslinjerne.

Formandskabet har ikke på nuværende tidspunkt fremlagt en revideret kompromistekst til brug for mødet i ECOFIN den 4. juni. Følgende gennemgang bygger derfor på formandskabets seneste forslag til retningslinjer som fremlagt for arbejdsgruppen for fiskale spørgsmål den 22. maj 2002, samt på diskussionen ved dette møde.

2. Formål og indhold

Direktivet skal træde i stedet for det eksisterende mineraloliedirektiv (92/81/EØF) og det forslag til Direktiv om indførelse af en fælles CO₂/energiavgift, som Kommissionen fremlagde i 1992, men som efterfølgende ikke nød fremme i Rådet.

Det gældende mineraloliedirektiv omfatter kun afgifter på mineralolieprodukter. Direktivforslaget omfatter derimod i princippet afgifter på alle former for energiprodukter. Det vil udover mineralolie først og fremmest sige afgifter på kul, gas og elektricitet. Kommissionen foreslår endvidere, at de gældende obligatoriske afgiftsfritagelser for skibs- og flytrafik fjernes, så der bliver mulighed for at beskatte indenrigsfart samt på bilateral basis også udenrigsfart.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe en fællesskabsramme for beskatning af energiprodukter, der gør det muligt at omstrukturere de nationale afgiftssystemer og opfylde målsætningerne for beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitikken, uden samtidig at skade det indre marked.

Formandskabets forslag til retningslinjer for det videre arbejde til brug for mødet i arbejdsgruppen for fiskale spørgsmål den 22. maj 2002 indeholder følgende:

Der bliver foreslået forhøjelser i de nuværende **minimumssatser for mineralolie** på 15-25 procent. De højeste stigninger vil ske for motorbrændstof. Der foreslås endvidere en stigning fra 5 til 10 euro pr. 1000 l. i en særlig kontrolafgift, som skal betales af de lande som ved vedtagelsen af det eksisterende mineraloliedirektiv ikke beskattede fyringsgasolie, og som fortsat ønsker at anvende en nulsats.

For **elektricitet** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,5 euro pr. MWh (0,3725 øre pr. kWh) for erhvervene og 1 euro pr. MWh (0,745 øre pr. kWh) for husholdningerne.

Formandskabets forslag indeholder endvidere positive satser for både **naturgas og kul**. For naturgas foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,15 euro pr. GJ (4,425 øre pr. Nm³) for erhvervene og 0,30 euro (8,851 øre Nm³) for husholdninger. For kul foreslås en minimumsafgift på henholdsvis 0,15 euro pr. GJ (1,12 kr. GJ) for erhvervene og 0,30 euro pr. GJ (2,24 kr. GJ) for husholdningerne.

Med henblik på at fremme en aftale opererer formandskabets reviderede forslag også med forskellige **overgangsperioder og undtagelser**.

Der opereres fortsat med en overgangsperiode på fire år for de medlemsstater, som vil have særlige problemer med at implementere de nye minimumssatser. Grækenland gives dog nu endvidere en ti års overgangsperiode for indførelse af de nye minimumssatser for motorbrændstof og elektricitet og Irland gives lov til at bevare dets nuværende ikke-beskatning af elektricitet i en fireårig periode. I det seneste udkast til kompromis gives Portugal endvidere adgang til en ti års overgangsperiode for diesel til transportformål og en fem års periode for andre energiprodukter og Luxembourg gives en overgangsperiode på ti år for diesel anvendt til transportformål.

For naturgas opereres der med en overgangsperiode for de medlemslande hvor andelen af naturgas har udgjort mindre end 15 procent af det samlede forbrug i 2000. Overgangsperioden er på 10 år eller indtil andelen af naturgas udgør 25 procent. I Kommissionens oprindelige forslag gjaldt overgangsordningen for naturgas kun andele under 10 pct. Som et kompromis er derfor foreslået en aftrapning af fritagelsen, der skal påbegyndes ved 20 procent.

For kul opereres der fortsat med nul-satser for størstedelen af kulanvendelsen, herunder for produktion af elektricitet, for kemisk reduktion, elektrolytiske og metallurgiske processer og endelig for kalk, cement, glas og keramisk produktion.

Det spanske formandskabs reviderede forslag til retningslinjer indeholder endvidere fortsat bud på udformningen af direktivets struktur, herunder bl.a. reglerne for medlemslandenes anvendelse af afgiftsdifferentieringer, behandlingen af energi intensive virksomheder og endelig indførelsen af obligatoriske undtagelser.

Med hensyn til anvendelsen af **afgiftsdifferentieringer** indeholder forslaget nogle særlige bestemmelser for anvendelsen af dieselolie til transportformål. Medlemslande som ligger under de nye minimumssatser for dieselolie gives lov til at indføre en afgiftsdifferentiering på 4-5% til fordel for deres nationale vejgods- og passagertransportindustri. Medlemslande, som indfører en vejbenyttelsesafgift for lastvogne gives endvidere lov til at reducere afgiften for dieselolie med et tilsvarende beløb. De særlige bestemmelser for anvendelsen af dieselolie skal ifølge forslaget fungere indtil der opnås enighed i Rådet om et kommende direktivforslag om harmonisering af dieselolie til erhvervsformål. Såfremt der ikke skulle være opstået enighed om dette inden 31. december 2004 skal Rådet, på basis af en rapport og forslag fra Kommissionen, træffe beslutning om ændring af de pågældende bestemmelser.

Med hensyn til behandlingen af **energiintensive virksomheder** lægges der op til at Rådet skal fortsætte arbejdet med at finde frem til en fælles definition af energiintensiv virksomhed. I det seneste forslag fremlagt for

arbejdsgruppen lægges der op til at definitionen af energiintensiv virksomhed kan baseres på en af de følgende to ratioer, energibeskatning/værditilvækst eller energiomkostninger/produktionsværdi.

Med hensyn til indførelsen af **obligatoriske undtagelser**, lægges der op til at medlemsstaterne alligevel skal have lov til at lægge afgift på energi anvendt som råvare, "såfremt der anvendes et alternativt kompensations-system, der ikke er fuldt baseret på energibeskatningen i sig selv".

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har traditionelt, i sammenligning med både Kommissionen og Rådet, indtaget en miljømæssigt mere ambitiøs holdning på CO₂- og energibeskatningsområdet. Kommissionens initiativer på området er blevet bakket op, dog med den væsentlige anke, at disse ikke har været vidtgående nok.

Efter høring af Europa-Parlamentets udvalg for forskning, teknologisk udvikling og energi og for miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, udtalte Europa Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender og industripolitik sig den 20. januar 1999 om energibeskatningsdirektivet (A4-0015/99). Kommissionens forslag blev her overordnet kritiseret for at være for kompliceret og miljømæssigt uambitiøst. Udvalget præsenterede herefter et ændringsforslag, med betydeligt højere satsniveauer, en indeksering så disse satser automatisk ville stige fremover og endelig en fjernelse af størstedelen af direktivforslagets obligatoriske undtagelser og reduktioner for energiintensive virksomheder.

4. Gældende dansk ret

Efter de gældende danske regler på området er der energi- og CO₂-afgifter på husholdningers og virksomheders energiforbrug. Hertil kommer, at virksomheder, der indgår aftaler om gennemførelse af energibesparelser kan opnå en såkaldt aftalerabat på 22 pct. af CO₂-afgiften på visse dele af energiforbruget.

Den gældende danske lovgivning fremgår af følgende love: Lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., Lov om afgift af elektricitet, Lov om afgift af naturgas og bygas, Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og Lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

5. Høring

Kommissionens forslag om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter blev udsendt til høring den 11. juni 2001. Af de 54 modtagere, har 18 svaret. Ud af disse har 7 meddelt, at man ikke havde bemærkninger til Kommissionens forslag og 11 har fremsendt bemærkninger til Kommissionens direktivforslag.

Der viser sig en kritisk holdning hos transport og skibsfartsorganisationerne, herunder fiskeri. Disse er især bekymret for en mulig stigning i

mineralolieafgiften og for en ophævelse af det nuværende mineraloliedirektivs obligatoriske fritagelser for skibstrafik. Også den Danske Skatteborgerforening forholder sig kritisk til Kommissionens forslag. DONG og Advokatrådet forholder sig lettere kritisk til forslaget, herunder til nogle punkter af en mere teknisk karakter.

Kommissionens forslag modtages positivt af miljøorganisationerne, der dog finder, at forslaget ikke går vidt nok. Miljøorganisationerne ønsker bl.a., at der tages yderligere skridt hen imod realiseringen af grønne skattereformer. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd deler miljøorganisationernes ønske om at fremme grønne skattereformer til fordel for både miljø og beskæftigelse.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtages direktivet i dets nuværende form vil det kunne kræve ændringer i den danske afgiftslovgivning. Dette vil kunne ske i form af en forhøjelse af afgiftsbelastningen for en del af virksomhederne omfattet af bilaget til kuldioxidafgiftsloven med tung proces og tung proces med aftale. De lovgivningsmæssige konsekvenser vil afhænge af forslagets endelige udformning.

Forslaget som det ser ud nu vurderes samlet set at føre til en stigning i afgiftsbelastningen for virksomheder omfattet af bilaget til kuldioxidafgiftsloven, med deraf følgende provenugevinst. Forslaget vil kunne føre til følgende afgiftsforhøjelser:

	Elektricitet øre/kWh	Naturgas øre/Nm ³	Stenkul Kr. pr. GJ	Fyringsgas- olie øre/l	Svær brændsels olie øre/kg
Nuværende minimumssats	0	0	-	3,725	9,685
Ny minimumssats (Erhverv)	0,3725	4,4	1,12	7,45	11,175
Gældende danske CO ₂ -afgiftssatser:					
Standardsats	10,0	22,0	9,60	27,0	32,0
Let proces	9,0	19,8	8,64	24,3	28,8
Let proces med aftale	6,8	14,96	6,53	18,36	21,76
Tung proces	2,5	5,5	2,40	6,75	11,0
Stigning for tung proces	0	0	0	0,70	0,175
Tung proces med aftale	0,3	0,66	0,29	5,00	Ikke muligt
Stigning for tung proces med aftale	0,0725	3,74	0,83	2,45	-

I overensstemmelse med skattestoppet, skal en eventuel provenugevinst anvendes til en tilsvarende reduktion af beskatningen på et andet område.

Afhængigt af forslagets endelige udformning vil der dog formentlig være mulighed for at ændre i erhvervenes betaling af CO₂- og energiafgifter med henblik på at udligne eventuel merbelastning. Desuden mangler man fortsat at få fastlagt definitionen af energiintensiv virksomhed og disse virksomheders afgiftsniveau.

Det bør endelig bemærkes, at et nyt energibeskatningsdirektiv først kan forventes at træde i kraft med virkning fra 2004.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En EU-ramme for beskatning af energiprodukter vil forbedre landenes muligheder for at omstrukturere deres nationale skatte- og afgiftssystemer med henblik på at opfylde beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitiske målsætninger samtidig med at det indre markeds funktion forbedres. En fælles harmoniseret og udvidet minimumsbeskatning på energiområdet vil endvidere kunne tilskynde til energibesparelser og dermed til opfyldelsen af målsætningerne indenfor miljø- transport- og energipolitikken på en omkostningseffektiv måde. Det foreliggende kompromisforslag vil kunne medføre en lettelse for danske virksomheders konkurrencevilkår.

8. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I sin begrundelse for forslaget fremfører Kommissionen, at det nuværende system til energibeskatning ikke giver medlemslandene tilstrækkeligt politisk spillerum. Direktivet vil give medlemslandene mulighed for at gøre større brug af beskatning af energiprodukter af miljøhensyn og et større spillerum til omstrukturering af nationale afgiftssystemer til fordel for beskæftigelsen, indenfor rammerne af reglerne om det indre marked. Direktivet vil give medlemsstaterne en forbedret ramme for deres egne politiske initiativer, i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Energibeskatning har senest været forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 3. maj 2001 forud for mødet i Rådet (ECOFIN) den 7. maj 2002.

Grundnotat blev oversendt den 16. april 1997.

Supplerende grundnotat blev oversendt den 18. december 2001

Administrativt samarbejde på skatteområdet

1. Baggrund og indhold

I programmet for det spanske EU-formandskab nævnes som en prioritet, at forbedre den nuværende ordning for gensidig bistand og administrativt samarbejde mellem EU-landene i skatte- og afgiftssager.

ECOFIN-Rådet opfordres nu til at vedtage et udkast til Rådskonklusioner vedr. administrativt samarbejde.

Udkast til konklusioner

Det ventes, at Formandskabet vil lægge op til følgende Rådskonklusioner vedrørende administrativt samarbejde indenfor skatteområdet:

- 1) Rådet giver tilsagn om at fremme nødvendige foranstaltninger, der vil kunne bidrage til at styrke det administrative samarbejde mellem skattemyndigheder, med henblik på at effektivisere forvaltningen af skattesystemet i medlemslandene og fjerne eksisterende forvriddinger i forhold til funktionen af det indre marked, forårsaget af manglende overholdelse af skatte- og afgiftsregler.
- 2) Rådet giver udtryk for tilfredshed med de fremskridt, der er sket indenfor det administrative samarbejde på en række skattemæssige områder, som beskrevet i dok. 8537/02 FISC 117, der vil blive forelagt for det europæiske råd i Sevilla.
- 3) Rådet opfordrer Fiskalgruppen til at fortsætte arbejdet med Kommissionens forslag til beslutning om fiskalis-2007 programmet med henblik på vedtagelse heraf i løbet af indeværende år. Rådet anmoder endvidere fiskalgruppen om, at fortsætte arbejdet med Kommissionens forslag til forordning om administrativt samarbejde vedrørende moms og beslutningen om edb-registrering af punktafgiftspligtige varers bevægelser og kontrollen hermed, således at det kan vedtages inden 1. april 2003.
- 4) Rådet opfordrer Kommissionen til, at overveje udarbejdelse af et forslag til ændring af Direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, når de forberedende undersøgelser, der i øjeblikket er i gang i Arbejdsgruppe IV (direkte skatter) er afsluttet. Rådet noterer endvidere, at der er mangler i forbindelse med den praktiske gennemførelse af gensidig bistand og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger for derved at styrke det administrative samarbejde.

- 5) Rådet opfordrer Fiskalgruppen til at undersøge, hvilke foranstaltninger der bør vedtages med henblik på den praktiske udmøntning af de henstillingerne der er enighed om vedrørende udveksling af oplysninger fra Ad-hoc gruppen vedrørende skattesvig, og inden udgangen af 2003 forelægge Rådet en rapport om udveksling af oplysninger om indkomst der tilfalder bl.a. valuta udlændinge, herunder særligt vedrørende sportsfolk, kunstnere og multilaterale virksomhedsledere.
- 6) Henstiller til medlemsstaterne, at de udnytter deres bilaterale og multilaterale aftaler om udveksling af skatteoplysninger mere effektivt.

3. Høring

Sagen har ikke været genstand for høring.

4. Nærheds- og proportionalitet

En styrkelse af det administrativt samarbejde mellem medlemslandene i skattesager kan kun gennemføres på fællesskabsniveau, hvorfor den foreliggende sag vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitet.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Udkastet til rådskonklusioner har ikke nogen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske virkninger

Det skønnes, at øget administrativt samarbejde i en vis udstrækning kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet et øget administrativt samarbejde forventes at bidrage til at mindske skatte og afgiftssvig i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner.

7. Tidligere forelæggelse

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. På ECOFIN- rådsmødet den 5. marts var der en generel debat vedr. administrativt samarbejde. Folketingets Europaudvalg blev i den forbindelse orienteret.

Moms på grænseoverskridende biludlejning

1. Baggrund

Sagen drejer sig om, hvor beskatningsstedet er ved grænseoverskridende billeje. Det vil sige i hvilket land momsen skal betales, og i forlængelse heraf hvilke regler for fradragsret der skal anvendes. I forbindelse med en virksomheds salg af varer og ydelser er der som hovedregel fuld fradragsret for momsen, når købet er momspligtigt. Men netop for billeasing er fradragsretten ikke harmoniseret og 6. momsdirektiv indeholder en regel om, at medlemslandene indtil fradragsretten bliver harmoniseret på området kan beholde den fradragsret, som man havde ved vedtagelsen af direktivet. Medlemslande kan godt ændre fradragsretten såfremt ændringen tilnærmer fradragsretten til hovedprincippet om fuld fradragsret men man kan derimod ikke mindske fradragsretten.

Før 1997 var den udbredte holdning, at beskatningsstedet for grænseoverskridende biludlejning – det sted, hvor momsen skal betales – er i det land, hvor den økonomiske aktivitet fandt sted. Det vil sige, at hvis bilen blev udlejet af en virksomhed etableret i Tyskland til en dansk kunde til anvendelse i Danmark skulle der betales 25 % dansk moms. Ydermere kunne den danske virksomhed ikke få fradragsret for momsen, fordi Danmark ikke gav fradrag for anskaffelses- og driftsmoms vedr. personbiler.

En dom fra EU-domstolen i 1997 ændrede imidlertid denne situation. Ifølge dommen var beskatningsstedet det sted, hvor sælgeren er etableret uanset, hvor den faktiske anvendelse finder sted. I eksemplet ovenfor var beskatningsstedet derfor Tyskland. Det betød, at en dansk virksomhed kunne lease en bil i Tyskland, og kun betale 15 % moms. Ydermere kunne danske virksomheder få tilbagebetalt momsen efter reglerne i 8. momsdirektiv, idet Tyskland – i modsætning til Danmark - har momsfradragsret for anskaffelses- og driftsmoms vedrørende personbiler.

2. Indhold.

Et medlemsland har anmodet Kommissionen om at foreslå ændrede regler på området, så det ikke altid vil være en fordel for landets virksomheder at lease biler i et andet land frem for i det pågældende land. Medlemslandet ønsker, at medlemslandene og Kommissionen skal give udtryk for, om de er villige til at arbejde for en løsning af problemet, herunder foretage en hurtig behandling af problemet i en teknisk arbejdsgruppe i Kommissionens regi.

Medlemslandet anfører, at to fremsatte forslag fra Kommissionen til ændring af henholdsvis fradragsreglerne (harmonisering) og reglerne om til-

bagebetaling i 8. momsdirektiv (tilbagebetaling efter reglerne om fradrag i kundens land) delvist vil kunne afhjælpe problemet. Imidlertid har det vist sig meget problematisk at opnå en enighed om forslagene, som derfor endnu ikke er vedtaget.

I forbindelse med forslagene er en separat løsning blevet drøftet for bil-leasingproblemet. Det finske formandskab fremlagde således i 1999 et forslag om, at ændre beskatningsstedet for leasingydelsen (direktivets artikel 9) til det sted, hvor kunden er etableret eller der, hvor bilen faktisk anvendes. Denne løsning skulle desuden understøttes af anvendelse af reglen om omvendt betalingspligt – hvilket betyder køber betaler momsen til staten i stedet for som i normale tilfælde sælgeren.

3. Høring

Sagen har ikke været genstand for høring.

4. Nærheds- og proportionalitet

Problemet med grænseoverskridende billeasing kan kun løses på fælles-skabsplan.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Det må formodes at en kommende løsning vil give et merprovenu – størrelsen vil afhænge af løsningen. En løsning vil derudover skulle gennemføres i national ret og momsloven vil derfor formentlig skulle ændres.

6. Samfundsøkonomiske virkninger

En løsning af problemet skønnes ikke at ville få nævneværdige samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser

Anmodningen om en løsning på problemet med grænseoverskridende udlejning af transportmidler har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 9: Relative fordele og ulemper ved pensionssystemer

1. Baggrund

ECOFIN-rådet skal drøfte og godkende et papir fra EPC om "Holdning til reform af europæiske pensionssystemer". Papiret er en opdatering af et tilsvarende papir fra 1997.

Baggrunden for papiret er det mandat, som EPC fik af ECOFIN-rådet i marts 2001 i forbindelse med Rådets rapport til Det Europæiske Råd i Stockholm til at undersøge de relative fordele ved forskellige pensionssystemer.

Papiret er en del af EPC's omfattende løbende arbejde på området og berører ikke den nyligt igangsatte proces i anden sammenhæng med udarbejdelse af nationale rapporter på området.

Siden mødet i Stockholm er en vurdering af kvaliteten og holdbarheden af de offentlige finanser og anbefalinger til pensionsreformer inkluderet i medlemslandenes og Fællesskabets overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG). Kommissionens anbefalinger til de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2002 opfordrer medlemslandene til at forfølge – og hvor nødvendigt reformere – en pensionspolitik med hensyn til tre brede fælles mål, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001 og Laeken i december 2001:

- At sikre kapaciteten af pensionssystemerne så de sociale mål kan opfyldes – herunder sikring af tilstrækkelig pension til alle
- At bevare systemernes finansielle holdbarhed
- At møde ændrede samfundsmæssige behov – herunder aldringen af befolkningen og generelle ønsker om øget opsparing til pension

ECOFIN-rådet vedtog endvidere i sin opdatering af 2001 adfærdskodekset vedrørende indhold og format for stabilitets- og konvergensprogrammerne, at budgetmål på mellemlangt sigt også skulle tage højde for de fremtidige omkostninger ved en aldrende befolkning.

2. Indhold

EPC's papir indeholder dels en oversigt over udfordringerne ved den stigende aldring af befolkningerne, dels prioriteter og fokusområder for sammenhængende pensionsreformstrategier.

EPC nævner følgende betydningsfulde økonomiske, budgetmæssige og sociale udfordringer i de kommende tiår, som er fælles for de individuelle medlemslandes pensionssystemer:

- Faldende arbejdsstyrker efter 2010 og hurtige og markante stigninger i forholdet mellem pensionister og folk i den arbejdsdygtige alder
- Udgifterne til offentlige pensioner vil stige i alle medlemslande
- Den gennemsnitlige effektive tilbagetrækningsalder er et godt stykke under den officielle pensionsalder
- De makroøkonomiske udfordringer kan resultere i et fald i produktion og levestandarder

Problemerne i og udsigterne for de individuelle landes pensionssystemer er varierende og kræver derfor forskellige specifikke politiktiltag. Overordnet er der imidlertid behov for sammenhængende strategier til at tage hånd om udfordringerne fra de aldrende befolkninger på budgettet, arbejdsmarkedet og de finansielle markeder.

ECOFIN-rådet udviklede i marts 2001 en tre-strengt strategi i relation til håndteringen af de økonomiske og budgetmæssige virkninger af en stigende aldring:

Forøgelse af arbejdsstyrken, specielt blandt kvinder og ældre

Reformering af pensions- og sundhedssystemer for at gøre dem finansielt robuste, inklusive et større fokus på opsparingsbaserede offentlige pensioner

Nedbringelse af den offentlige gæld

Til trods for at der i de fleste lande er foretaget en række reformer af pensionssystemerne siden midten af 1980'erne udestår der ifølge EPC stadig et betydeligt behov i de fleste medlemslande i lyset af befolkningsudviklingen.

EPCs rapport tager udgangspunkt i tre hovedoverskrifter:

1. de offentlige finanser skal styrkes yderligere med henblik på at sikre holdbarheden på lang sigt.

Medlemslandene opfordres til – mindst – at opnå og opretholde de mellemfristede mål i stabilitets- og vækstpagten om offentlige budgetter i balance eller i overskud over en konjunkturcyklus.

2. Eksisterende pensionssystemer skal være fokus for yderligere reformer.

En forøgelse af den effektive tilbagetrækningsalder bør være central i ethvert reformtiltag. I den henseende bør der ifølge EPC tilstræbes et større incitament i pensionssystemer og andre offentlige overførselssystemer som frivillige tidlige tilbagetrækningsordninger, førtidspensionsordninger og arbejdsløshedssystemer for specielt ældre til at forblive i arbejdsstyrken. I incitamentssammenhæng opfordres medlemslandene endvidere til

at fokusere på en mere aktuarmæssig sammenhæng til forskellige årganges forventede restlevetid.

I lande, hvor de relative niveauer af de offentlige pensioner er på et tilstrækkeligt højt niveau, anføres muligheden for, at indekseringen af de offentlige pensioner i højere grad knyttes til prisstigninger end til lønstigninger.

På skattesiden fremføres, at den skattemæssige behandling bør være fair både (i) inden for og på tværs af generationer og (ii) på tværs af forskellige indkomsttyper. Beskatningen af pensionsudbetalinger bør derfor så vidt muligt være neutral i forhold til beskatning af lønindkomst.

3. Krav om stigende omfang af opsparingsbaserede ordninger

I en del medlemslande har der i de senere år været en bevægelse mod en relativ større vægt på opsparingsbaserede pensionsordninger frem for løbende skattefinansierede (Pay-As-You-Go) ordninger. Det gælder både private og offentlige opsparingsordninger.

Offentlige opsparingsordninger kan anvendes som et middel til forbedring af holdbarheden af de offentlige finanser (ved oprettelse af pensionsreservefonde inden for de offentlige budgetter).

Private opsparingsordninger kan ikke på samme måde anvendes som middel til forbedring af holdbarheden af de offentlige finanser (i visse tilfælde med skattesubsidiering snarere tværtimod), men som et middel til at supplere pensionsudbetalingerne for arbejdere uden at belaste de offentlige finanser. Fokus på supplerende private pensionsopsparingsordninger er umiddelbart størst i lande med lav dækningsgrad (dvs. pensionsindkomsten set relativt til lønindkomsten på tilbagetrækningstidspunktet) i de offentlige pensionssystemer.

Fordelen ved et mix af de to pensionssystemer (skattefinansieret og opsparingsbaseret) ligger i en risikospredning, idet pensionsordningerne har forskellige styrker. Der er således større mulighed for spredning mellem private og offentlige ordninger, forskellige risici afhængig af den specifikke udformning og opsparingsordninger giver endvidere i modsætning til de skattefinansierede visse effekter på de finansielle markeders funktionsmåde. Offentlige skattefinansierede ordninger giver derimod i højere grad fordele i form af større dækningskreds, minimumspensioner samt omfordeling.

Landene opfordres i EPC's rapport til at udnytte muligheden for tiltag inden for de næste 5-10 år, hvor presset fra demografien er relativt lavt.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det er det enkelte lands eget ansvar at sikre et bæredygtig pensionssystem og holdbare offentlige finanser i lyset af det enkelte lands udformning af pensionssystemet og behov for tilpasninger, mens udveksling af information og praksis på området bedst varetages på fællesskabsniveau.

4. Statsfinansielle konsekvenser

Rådets drøftelse har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

5. Høring

Papiret er ikke udsendt i høring.

6. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om relative fordele og ulemper ved pensionssystemer har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.

Dagsordenspunkt 10: 'Corporate governance'

1. Baggrund og indhold

Den af EU-kommissionen nedsatte High Level Group on Company Law Experts har fremlagt en officiel høring på Kommissionens hjemmeside, hvor der er svarfrist den 21. juni 2002. High Level Group on Company Law Experts fik sit mandat udvidet i april 2002 til også at omfatte corporate governance og revisor spørgsmål set i lyset af Enron-sagen. Det fremgår af pressemeddelelse fra Kommissionen af 18. april 2002 (IP/02/584), at disse spørgsmål bl.a. vil omfatte: Eksterne bestyrelsesmedlemmers (non-executive directors) og bestyrelsens rolle, ledelsens aflønning, samt ledelsens ansvar for forberedelsen af regnskabet. Det fremgår endvidere af pressemeddelelsen, at High Level Group's foreløbige anbefalinger skal diskuteres på ECOFIN den 4. juni 2002 og efterfølgende på Det Europæiske Råd i Sevilla i juni. Sagen vil blive drøftet igen på det uformelle ECOFIN i september 2002.

Det forventes, at High Level Group vil komme med sine anbefalinger til EU-kommissionen i september 2002. Fra dansk side vurderes det i øjeblikket, om der er behov for et foreløbigt høringssvar på det materiale, som High Level Group indtil videre har fremlagt.

2. Europa-Parlamentets holdning

Kendes ikke.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kendes ikke.

4. Gældende dansk ret

Indholdet i de foreløbige anbefalinger der er til præsentation for ECOFIN fra High Level Group er ukendte på nuværende tidspunkt. Det er derfor ikke muligt at sige, hvordan gældende dansk ret er i forhold til disse anbefalinger.

Nørby-udvalgets anbefalinger for god selskabsledelse i Danmark blev offentliggjort den 6. december 2001. Københavns Fondsbørs A/S har indtaget anbefalingerne i sine oplysningsforpligtelser for noterede selskaber.

5. Høring

Rapporten har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

De lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af de foreløbige anbefalinger fra High Level Group er ukendte på nuværende tidspunkt.

7. Samfundsmæssige konsekvenser

De samfundsmæssige konsekvenser af de foreløbige anbefalinger fra High Level Group er ukendte på nuværende tidspunkt.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

High Level Group's foreløbige anbefalinger har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.